հետեւանքով (20)։ Սակայն Մարտիրոս կաֆացիի չանքերը ի դերեւ կ'ելլեն։ Չնորհիւ Ապրոյ Չելեպիի, եղիազար կը չոհի իր դատը։ Քէօրբիւլիւղլու եպարքոսը ոչ միայն զայն կը հաստատէ իր կաթողիկոսութեան մէջ, այլ նաեւ անոր կու տայ Երուսաղէմի Պատրիարքութեան հրովարտակը (31 Մարտ 1666) (21)։

Այս լուրն իմանալով Յակոբ կաթողիկոս կը թողու Ս. Յակոբի վանքը, կ'ապաստանի յունական մենաստանի մը մէջ, և միաժամանակ կը պատրաստուի կ. Պոլիս երթալու իր կաթողիկոսական իրաւունքները պաշտպանելու դիտումով։ Եղիազար 1666ի Օգոստոսին Մայրաքաղաքէն կը մեկնի դէպի Երուսաղէմ, իսկ Յակոբ կաթողիկոս կ. Պոլիս կը հասնի նոյն տարուան Սեպտեմբերին (22)։

Երբ կ. Պոլսոյ հայ մեծամեծները՝ այցելելով կաթողիկոսին, կը տեսնեն անոր քաղցր բնաւորութիւնը և առաքինազարդ քաղաքավարութիւնը և կը լսեն անոր զօրաւոր պատճառաբանութիւնը ընդդէմ կաթողիկոսական Աթոռին բաժանման, ի սրտէ իրեն կը յարին նաեւ բազմաթիւ եղիազար-

---

(20) Դիւան Ս. Յակոբայ· Սիոն, Նոր Շրջան, ԺԴ Տարի, 1940, Յուլիս-Օգոստոս, թիւ 7–8, էջ 201։

(21) Ազգապ· բ· 2563–2567։

(22) Անդ 2567։